

תפ"ח 23755/10/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

16 יולי 2017

תפ"ח 23755-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני: כבוד הסגנית נשיא, השופטת אסתר הלמן, אב"ד

כבוד השופטת יפעת שטרית

כבוד השופט סאב דבור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד אוהד כהן

מטעם הנאשם - עו"ד נג'מה הי"ב, מטעם הסנגוריה ציבורית.

הנאשם - בעצמו בלווית הוריו

החלטה וגמר דין ללא הרשעה

השופט סאב דבור

עמוד 1

1. הנאשם, קטין יליד 1999, הודה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן ובעבירות שיוחסו לו שם ונקבע כי ביצע עבירות שעניינן: **מעשה סדום בנסיבות אינוס**, עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן, עבירה של **הטרדה מינית**, עבירה לפי סעיף 3(א)(5) + 5 לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1988 + סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981.
2. מעובדות כתב האישום עולה, כי מ.ש. הינה קטינה ילידת 2001 (להלן: "**המתלוננת**"), שהייתה תלמידה בכיתה ז' בבית ספר חטיבת ביניים בכפר הסמוך לבית הספר בו למד הנאשם בכיתה י'.
3. ביום 28.09.14, בסמוך לאחר השעה 18:00, שעה מדויקת אינה ידועה למאשימה, במקום מבודד, בפארק שעשועים בעיר בצפון, נישק הנאשם את המתלוננת בפיה והחדיר איבר מינו אל פיה, במהלך המעשים המיניים צילם הנאשם את המעשים באמצעות מכשיר טלפון נייד שהיה ברשותו (להלן: "**הנייד**").
4. בתאריך 03.10.14, בשעות הערב, שעה מדויקת אינה ידועה למאשימה, הציג הנאשם באמצעות הנייד את הסרטון אשר מתעד את האקט המיני בין הנאשם לבין מ.ש. לא.א., קטין יליד 1999.
5. במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם במתלוננת, שהינה קטינה מתחת לגיל 14, מעשה סדום וכן, פרסם סרטון המתמקד במיניותה, בנסיבות העלולות להשפילה ולבזותה, מבלי שניתנה הסכמתה לפרסום.

הסדר הטיעון

6. בדיון מיום 18.03.15, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון אליו הגיעו, מכוחו חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (אשר הוגש וסומן כא/1), נקבע, כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו וניתנה הוראה על קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, אשר יבחן, בין היתר, אפשרות שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.
7. בהתאם, המשך הדיון נדחה, לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם וכן לצורך טיעונים לעונש. מאז, הדיון נדחה מפעם לפעם על מנת לקבל תסקיר משלים אודות הנאשם. כן, הוזמן תסקיר נפגע עבירה.

תסקירי שירות המבחן

8. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים, שאין כאן המקום לצלול אל מעמקיהם ולשטוח את התוכן שלהם. יודגש, כי מאז הופנה הנאשם לשירות המבחן לראשונה ועד היום, עברה תקופה של שנתיים וארבעה חודשים.

9. בתסקיר הראשון מיום 18.06.15, התייחס שירות המבחן לרקע המשפחתי של הנאשם ולנסיבותיו האישיות. כעולה מהתסקיר, ענין לנו בנאשם נעדר עבר פלילי אשר ביצע את העבירות מושא כתב האישום כאן, בהיותו בן 15. בהתייחסותו לעבירות, הוא הודה בביצוען ולצד זאת, התקשה לקחת אחריות מלאה והשליך מידה מסוימת של אחריות על הקורבן. כן, הנאשם התחרט והתחייב להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

הנאשם הינו תלמיד בית ספר ודווח על תפקוד תקין במסגרת בית הספר ועל נער עם מוטיבציה גבוהה ללימודים ובעל הישגים לימודיים וציונים טובים.

עוד דווח, כי הקטין וגם הוריו שיתפו פעולה עם שירות המבחן והביעו נכונות להמשיך שיתוף פעולה בכל מתווה טיפולי שיוצע להם. להתרשמות שירות המבחן, ההורים מגויסים באופן מלא לצורך טיפול בבנם כך שלאורך הקשר עימם, הם לימדו, כי ניתן לסמוך עליהם. הם אף הביעו מוכנות למלא אחר כל דרישה שעשויה לסייע לנאשם ולשפר את מצבו ו/או להניא אותו ממעורבות בביצוע עבירות חוזרות בעתיד.

בבחינת גורמי הסיכון, המדובר בנאשם/נער עבר פלילי, בעל יכולת קוגניטיבית תקינה, תפקודו תקין במסגרת בית הספר, הביע חרטה, בן למשפחה תומכת ומודעת למצבו, כאשר המשפחה רואה בשירות המבחן כתובת להיוועצות ועזרה. יתרה מזו, הנאשם משדר מוטיבציה לבחירה בדרך חיים נורמטיבית, וזאת בשים לב לעובדה שההליך המשפטי שעבר עד כה, השפיע עליו וגרם לו לרתיעה. כאמור בגוף התסקיר, הנאשם הביע מוטיבציה להשתתף בתוכנית טיפולית. כמו כן, צוינה העובדה כי הוא עמד בתנאי השחרור ללא הפרות כלשהן.

לצד זאת, בבחינת גורמי הסיכון, אין להתעלם מכך שעניין לנו בעבירות מין חמורות, כאשר אצל הנאשם הייתה קיימת הבנה מוטעית באשר לעמדתה ורגשותיה של קרבן העבירה. כן, הנאשם הפגין קושי בנוגע ללקיחת אחריות מלאה על הפגיעה שהסב לקורבן העבירה ואף הייתה מידה של נטייה בהשלכת האחריות על הקורבן. לצד זאת, יש להוסיף את הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם, זאת על אף התמונה החיובית אותה ביקשו ההורים להציג.

במסגרת תסקיר זה, העריך שירות המבחן, כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית באמצעותה ייחשף להשלכות של מעשיו וכן, ילמד לשלוט בעצמו ובדחפיו תוך לקיחת אחריות על התנהלותו תוך גילוי אמפטיה כנה לקורבן העבירה. הנאשם הביע הסכמה ונכונות להמשיך טיפול במסגרת קבוצתית. ההורים

עצמם גילו נכונות לפסוע בכל מסלול אפשרי כדי להבטיח את שיקומו של בנם. אי לכך, הומלץ על דחיית הדין למספר חודשים.

10. בתסקיר השני אשר הוגש מיום 16.09.15, דווח, כי, במקביל לשיחות הפרטניות, המשיך הנאשם בקבלת טיפול במסגרת קבוצתית של נערים פוגעים מינית. הנאשם הגיע לכל הפגישות, השתתף בהן באופן פעיל, ושיתף פעולה כראוי עם המנחים והנערים האחרים הנוטלים חלק בקבוצה.

עוד עלה מהדיווחים, כי הנאשם למד להכיר יותר בכך שהוא אחראי על מעשה העבירה שביצע וכי הוא זה שנושא באחריות על התנהגותו. עם זאת, הוא עדין מתקשה בחשיפה, מאופק ומגלה זהירות בולטת בדבריו. על רקע זה, מנחי הקבוצה הביעו את עמדתם לפיה - מוקדם לבוא בהמלצה סופית ביחס לנאשם. לשם ניקיון הדעת אציין, כי, בהתאם לאותו תסקיר (מיום 16.9.15), גם במסגרת השיחות הפרטניות, התקשה הנאשם להגיע לרמה של אימון וחשיפה עצמית אשר תאפשר לו לעבור תהליך טיפולי משמעותי.

משכך, שוב, ביקש שירות המבחן ארכה להגשת תסקיר משלים תוך העמדת הנאשם בתקופת השגחה זמנית של שירות המבחן.

11. בתסקיר השלישי מיום 03.01.16, צוין, כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן, מגיע לשיחות פרטניות וגם לפגישות הטיפוליות בקבוצה. הוא ממשיך בלימודיו בבית הספר וממשיך לשהות בחלופת מעצר.

התסקיר התייחס לכך שהנאשם מורחק מביתו מזה כשנה וחודשיים בתנאים מגבילים. הנאשם והוריו הביעו קושי באשר להמשך שהיית הנאשם מחוץ לביתו וביקשו לאפשר לו לשוב לסביבתו הטבעית. שירות המבחן המליץ על שינוי מקום מעצר הבית כך שזה יועתק לבית הוריו, תחת השגחתם. עוד, הומלץ על דחיית הדין לעוד מספר חודשים לצורך בדיקת תפקודו של הנאשם בתוך סביבתו הטבעית, זאת לצד העמדתו בצו השגחה זמנית של שירות המבחן.

12. בתסקיר הרביעי מיום 29.02.16 וכך גם בתסקיר החמישי מיום 11.07.16, צוינה התנהלות חיובית אודות הנאשם, בין אם זו בנוגע לשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן הן במסגרת הטיפול הפרטני והן בטיפול הקבוצתי, והישגיו הלימודיים בבית הספר ובין אם ביחס לשיתוף הפעולה מצד ההורים.

לאור נטילת האחריות מצד הנאשם, לצד המוטיבציה הטיפולית שמשדרים הקטין והוריו, התסקיר החמישי כלל המלצה באשר לסיום ההליך המשפטי בדרכי טיפול, וזאת על ידי העמדת הנאשם בצו מבחן למשך חצי שנה, חתימה על התחייבות כספית גבוהה, לצד חיוב בפיצוי לזכות נפגעת העבירה. שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם בביצוע מעשי העבירה וזאת בהתחשב בגילו בזמן ביצוע העבירה, בתהליך הטיפולי אותו עבר עד כה וממשיך לעבור, בהישגיו החיוביים במסגרת הלימודים

ובתכניותיו לעתיד.

13. על רקע מכלול הנתונים כפי שהונחו על שולחנו של בית המשפט כאן, ובהינתן כברת הדרך הטיפולית אותה עבר הנאשם, ועל מנת להתחקות אחר התמדתו במסגרת הטיפולית ומידת הירתמותו להליך הטיפולי, ניתנה הוראה על דחיית המשך הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים ונוסף אשר יצביע על מידת הירתמות הנאשם להליך הטיפולי.

14. בתסקיר שהוגש ביום 14.12.16 ניכר, כי חלה נסיגה בתפקודו של הנאשם/הקטין. שירות המבחן ביקש דחיה נוספת לבדיקת סיבת הנסיגה. בתסקיר מיום 10.01.17, דווח כי במהלך החודשים האחרונים התגלו אצל הנאשם התנהגויות חריגות במסגרת בית הספר כגון; אי ציות להוראות המסגרת, דיבור בקונוטציה מינית מול שאר התלמידים ואף התקבלו גם דווחים משתי נערות, כי הנאשם הטריד אותן מינית. הנאשם אף הושעה פעמיים ממסגרת בית הספר.

שירות המבחן סבר אז, כי התנהגותו זו של הנאשם מטילה ספק באשר לסיכויי הצלחת הטיפול שעבר עד כה ובאשר למידת הפנמת הלקח שהופק תולדה להליך שמתנהל נגדו, דבר שמגביר את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. יתר על כן, שירות המבחן ציין, כי התנהלותו זו של הנאשם מעידה על היותו נער מניפולטיבי.

על שום נסיגה זו, שירות המבחן פגש את הנאשם, ערך עמו הליך של שיקוף ואף עימת אותו עם התנהלותו. סופו של יום, הנאשם התחייב לחשוף את עולמו הפנימי ולפנות לטיפול פסיכולוגי. לאור הצהרת הנאשם/הקטין, והתחייבות אביו להגביר את הפיקוח על בנו, הוסכם בדבר החזרת הנאשם להשלמת ההליך הטיפולי בו החל.

להערכת גורמי הטיפול, הנאשם זקוק להמשך התערבות טיפולית סמכותית במסגרת הטיפול הקבוצתי לצורך עבודה יותר מעמיקה בנוגע לקשר הקיים בין מחשבה, רגש והתנהגות, זיהוי טעויות חשיבה וחיבור להתנהגות פוגעת, גילוי אמפתיה לקורבן, יכולת לחשוב מהמקום של האחר וזיהוי מצבי סיכון בעתיד.

מכאן, שוב, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת לצורך הגשת תסקיר משלים.

15. בתסקיר המסכם מיום 20.04.17, דווח על שיפור בתפקודו של הנאשם, כך שבעברו של יום, לאור לקיחת האחריות והתהליך הטיפולי הארוך והמשמעותי אותו עבר הנאשם, ועל רקע צרכיו בהיותו זקוק להמשך קשר טיפולי, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לתקופה של שישה חודשים במהלכם, ימשיך הנאשם את הקשר הטיפולי במסגרת טיפול פרטני וטיפול קבוצתי.

באשר לסוגיית ההרשעה; לצד חומרת העבירה, הנאשם עבר הליך טיפולי ממושך ומשמעותי שסייע לו

לגלות אמפטיה כנה כלפי הקורבן, להביע חרטה, להבין את המניעים להתנהגותו הפוגעת, לצד מוטיבציה גבוהה להשתקם, ורצון להמשיך את לימודיו האקדמיים. מכאן, המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם, תוך התחשבות בגילו בזמן ביצוע העבירה, בהליך הטיפול שיעבר וממשיך לעבור, בהישגיו הלימודיים ובתכונותיו לעתיד. לצד זאת, הומלץ על העמדתו במבחן לתקופה של חצי שנה, חתימה על ערבות גבוהה להימנע מביצוע עבירות בעתיד, פיצוי לקורבן העבירה וכן, לחייבו בביצוע 100 שעות התנדבות למען הקהילה.

16. לקראת הדיון אשר נקבע ליום 22.06.17 הוגש דיווח נוסף של שירות המבחן, דיווח מיום 12.06.17, ממנו עולה, כי הנאשם הגיע למפגשים כסדרם ושיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול. שירות המבחן חזר על המלצתו הקודמת.

תסקיר נפגעת העבירה

17. מתסקיר נפגעת העבירה עולה, כי נפגעת העבירה מתפקדת מבחינה מעשית, מבקרת בבית הספר, לומדת והישגיה מצוינים. לאור החלטתה של הנערה/קורבן-העבירה לשתף חלקית במידע המצוי באמתחתה ולאור החלטת משפחתה להדחיק את האירועים, קשה היה לאמוד את השלכות הפגיעה עליה באופן ממשי ויותר מפורט.

עם חשיפת הפגיעה, המשפחה נאלצה להתמודד עם נושאים לא פשוטים הקשורים לכבוד המשפחה, כאשר שמועות רבות ריחפו מסביב למקרה מושא כתב האישום כאן. ניכר, כי המשפחה הגבילה את חירותה ותנועותיה של נפגעת העבירה.

המשפחה רואה בעשיית הצדק על ידי המערכת המשפטית נדבך משמעותי לשיקומה של הנפגעת והמערכת המשפטית כולה, גם ברמה הרגשית וגם ברמה החברתית - תרבותית - קהילתית.

טיעוני הצדדים לעונש

18. במסגרת הבאת ראיות לעונש, ביקשה ב"כ הנאשם להעיד את הורי הנאשם כעדי אופי. תחילה העידה אמו של הנאשם. זו בעדותה, ביקשה סליחה והתנצלה גם בפני משפחת הקטינה (המתלוננת) על אשר אירע. לדידה, הנאשם למד את הלקח מהאירועים בהם היה מעורב. גם היא ובעלה למדו מהאירוע העומד בבסיס ההליך כאן, שיתפו פעולה עם שירות המבחן ואף נטלו חלק בקבוצה טיפולית והדבר הביא לשינוי משמעותי שהתחולל אצל הנאשם בכל תחומי חייו. האם ביקשה התחשבות בית המשפט בעתיד של הבן שלה ובכוונותיו ללמוד.

גם אביו של הנאשם העיד בפנינו. האב הביע סלידה מהמעשים בהם היה מעורב בנו ולדידו, הוא עשה טעות. יחד עם זאת, הוא למד לקח. עוד הוסיף, כי המשפחה השתלבה בקבוצה טיפולית ושם נחשפו לבעיות הקיימות המצריכות טיפול והיה בכך כדי לסייע בידי הנאשם ולהביא לשינוי לטובה בהתנהלותו.

טיעוני המאשימה

19. המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב, אלה סומנו עת/1. במסגרת טיעוניה, התייחסה תחילה לענישתם של קטינים ולכך, כי עת מדובר בקטינים אין תחולה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. יחד עם זאת, רוח תיקון זה, מרחפת גם מעל ענישת קטינים.

לשיטת המאשימה, אמנם יש לשים דגש על ההיבט השיקומי. אולם, משקלו של היבט זה משתנה בהתאם לנסיבות המקרה העומד על הפרק. במקרה דנן, לאור חומרת העבירות, הענישה תחמיץ את מטרתה העיקריות ככל שהשיקול היחיד שיעמוד לנגד עיני בית המשפט הוא השיקול של השיקום, בהתעלם משיקולים אחרים של הרתעה וגמול.

המאשימה הדגישה, כי קטינות אינה יוצרת חסינות ובמקרים מתאימים, כגון דא, גוברים השיקולים של הגנה על הציבור והרתעת הרבים על שיקול שיקום הנאשם ונסיבותיו האינדיבידואליות.

לצד השמירה על אינטרסים של הנאשם, אל לנו להתעלם מנפגעי העבירה אשר האינטרסים שלהם קודמים וגוברים על האינטרס השיקומי של הנאשם, עליהם מחויבים אנו כחברה להגן. חלק מהותי בתהליך השיקומי-טיפול של קורבנות העבירה, הוא השבת תחושת הצדק. זניחת עניינם של קורבנות העבירה והדגשת קטינותו של הנאשם, אינה עושה צדק עם הקורבן ופוגעת באמון הציבור המבקש לראות, כי מדיניות ענישה מחמירה מיושמת ואינה מחטיאה את הצורך בהרתעת הרבים.

המאשימה התייחסה לשלל התסקירים אשר הוגשו בעניינו של הנאשם ולגילו בזמן ביצוע העבירה. כמו כן, היא התייחסה לתסקיר נפגעת העבירה.

20. לדידי המאשימה, לאור חלוף הזמן והעדר היציבות בהתנהלות הנאשם, חרף התקופה הממושכת בהליך הטיפול, אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן בנוגע לאי הרשעה. השינוי והרגרסיה שחלו, בשלב מסוים, בעניינו של הנאשם מדאיגים ומצדיקים הצבת תמרוך אזהרה ברור בדמות הרשעה שיהיה בה לחדד את חומרת העבירות שבוצעו על ידו ואת הנזק שגרם לקורבן העבירה בעצם הפצת הסרטון.

21. המאשימה חזרה והדגישה את הקווים המנחים לגבי ענישתם של קטינים. כן, הדגישה את הצורך בשימת דגש על השיקול השיקומי; אך לצד זאת, אין להתעלם משיקולים של הרתעה וגמול. המאשימה אף

ייחסה משקל לגילו של הקטין בזמן ביצוע העבירה בציינה, כי אין דומה דינו של קטין על סף הבגירות לדינו של קטין צעיר יותר. לצד זאת, הפנתה לאמור בתסקירים ולעובדה, כי גם לאחרונה שב הנאשם והטריד מינית צעירה אחרת והתבטא בהתבטאויות מיניות שהביאו להשעייתו פעמיים מבית הספר, עובדה שיש בה להצביע, כי הליך הטיפול הממושך לא הביא לשינוי מהותי אצל הנאשם.

22. נוכח חומרת העבירות, נסיבות ביצוען והשלכותיהן על קורבן העבירה, עתרה המאשימה להרשעת הנאשם. גם השיקול של הפגיעה בעתידו של הנאשם כאשר הביע רצונו להמשיך בלימודים אקדמיים, אין בו כדי להטות את כף לאי הרשעה.

23. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הדגישה המאשימה את חומרת המעשים במיוחד כאשר מדובר בקורבנות קטינים וחסרי ישע שלא די שבוצעו בהם עבירות מין, אלא שמבצעי העבירה חושפים את דבר הפגיעה בהם, ברבים.

בעבירות מהסוג האמור, יש לתת את הבכורה לחומרת המעשים המגולמת אף בעונש הקבוע בצד העבירה ובנזק שנגרם לקורבן.

הנאשם פגע בערכים חברתיים רבים שהינם כבודה של המתלוננת, האוטונומיה על גופה, זכותה לפרטיות ושמה הטוב. הפגיעה באלה הייתה ברף הגבוה. הנאשם ניצל לרעה את האימון שרחשה המתלוננת בו ופגע בפרטיותה על ידי הצגת הסרטון לאחר, דבר שהביא לחשיפת המעשים וגרימת נזק בל ישוער למתלוננת.

24. לשם מיגור תופעה מכוערת זו של פגיעה בפרטיות באמצעות טלפונים ורשתות חברתיות, תופעה שהולכת ומתרבה בחברתנו, ראוי שבית המשפט יירתם למלחמה זו.

25. בסופו של יום, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם ולהשית עליו עונש של מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי.

טיעוני ב"כ הנאשם

26. הסיגורית המלומדת טענה לעונש בפנינו ובהמשך הגישה טיעונים בכתב (ענ/1). פסיקה אשר הוגשה מטעמה סומנה ענ/2. בטיעוניה לעונש, עתרה הסיגורית המלומדת לאמץ את המלצת שירות המבחן, להימנע מהרשעה ולנקוט בדרכי שיקום על פני דרכי ענישה. זאת בהתחשב בכברת הדרך אותה עבר הנאשם לאורך ההליך הפלילי.

27. הסניגורית ביקשה לציין, כי התלונה במשטרה בגין האירוע נשוא כתב אישום זה נולדה לאחר שהנאשם היה קורבן למעשה אלימות וחטיפה ואף הותקף על ידי בני משפחתה של המתלוננת כנקמה על מעשיו. בעקבות החטיפה הוגשה תלונה במשטרה מטעם אימו של הנאשם ורק לאחר מכן הורי המתלוננת הגישו תלונה נגד הנאשם. עוד ביקשה ההגנה לציין, כי שתי המשפחות עשו סולחה במסגרתה הסרטון שעמד בבסיס ההליך כאן הושמד. יש לציין, כי הסכם הסולחה, לא כלל פיצוי כספי.
28. הסניגורית חידדה את משך התקופות בהן שהה הנאשם במעצר ו/או בתנאים מגבילים. [...]
29. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען, כי בין הנאשם למתלוננת היה קשר עובר למקרה נשוא כתב האישום. קשר זה התבטא בשיחות בעלות אופי מיני, בין היתר דרך הפייסבוק. הנאשם והמתלוננת קבעו להיפגש ביום האירוע והגיעו למקום ביצוע העבירה, כל אחד באופן עצמאי ומרצונו החופשי.
30. הסניגורית הדגישה, בין היתר, את גילו של הנאשם בזמן ביצוע העבירה (היה בן 15.5 שנים), את עברו הנקי ואת העובדה, כי מאז המקרה ועד היום הוא נמצא בתנאים מגבילים. ההליך הפלילי עצמו הוביל לשינוי טוטאלי בחייו של הנאשם בכל הרבדים; הוא הורחק מהמסגרת הלימודית ושולב במסגרת אחרת, הוא הורחק מביתו ומהסביבה הטבעית המוכרת לו לתקופה ממושכת כך, שההליך הפלילי והשלכותיו היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות.
31. ועוד, הסניגורית הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן וציינה לשבח את השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול ואת השינוי החיובי שחל בתפקודו, כמו גם את שיתוף הפעולה מצד הוריו ומוכנותם לקיים אחר כל דרישה של הגורמים הרלבנטיים, על מנת לסייע לבנם ולתמוך בו לאורך ההליך.
32. בבוא בית המשפט לאזן בין שיקולי השיקום לבין שיקולי הענישה של קטין, עליו ליתן משקל רב לגילו של הקטין, לסיכויי שיקומו ולנסיבותיו האישיות. הסניגורית הפנתה לשורה של פסקי דין מהם ביקשה ללמדנו אודות גישת בתי המשפט וסוגיית ענישתם של קטינים גם עת מדובר בביצוע של עבירות חמורות.
- עוד, הפנתה לשורה של פסקי דין בהם הועמדו לדין קטינים בגין עבירות מין אשר בוצעו בקטינים אחרים, כאשר במסגרתם, ראה בית המשפט לנכון להעדיף דרכי טיפול על פני דרכי ענישה, לאור ההליך הטיפולי אותו עברו הקטינים.
33. באשר לתסקיר נפגעת העבירה; לדידה, לא ניתן לדלות מהתסקיר פרטים ברורים אודות הנזק הנפשי הקונקרטי של הקורבן.
34. באשר לרכיב הפיצוי, ביקשה ההגנה התחשבות בית המשפט במצבם הכלכלי של ההורים שכן, מדובר

במשפחה שאינה אמידה במיוחד.

35. הנאשם עצמו אמר את דברו בפנינו. הוא התנצל וביקש סליחה מנפגעת העבירה וממשפחתה, הודה, כי עשה טעות חמורה ולטענתו, כיום, לאחר הליך טיפולי ארוך אותו עבר, הוא למד מהטעות שעשה והבטיח לשנות את דרכיו. בקשר ללימודים, שיתף, כי בכונתו ללמוד רפואה בחו"ל.

דין ומסקנות

36. הנאשם ביצע את העבירות בהיותו קטין, בן 15 שנים ומספר חודשים. משכך, חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971, חל בעניינו. ראה בהקשר זה הוראות סעיף 40טו' לחוק העונשין, הקובע:

"(א) על ענישת קטין יחולו הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

(ב) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה המנויים בסימן זה, תוך התאמתם לענישת הקטין, ככל שסבר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה"

37. בענישתם של קטינים, השיקול המנחה הוא השיקול השיקומי. יחד עם זאת, שיקול זה אינו בגדר שיקול בלעדי ולצדו יש ליתן משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול, בהתחשב בנסיבות העבירה.

יפה סיכם זאת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 3203/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.11.13), כך:

"בבואו לגזור את דינו של קטין שהורשע בפלילים בכלל,, מקנה בית המשפט משקל יתר לנסיבותיו האישיות של הקטין ולסיכוייו להשתקם. מדיניות זו מושתתת על שלושה טעמים עיקריים: האחד, גילו הצעיר של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העבריינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחשפות לדפוס התנהגות עבריינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים ולפגוע בסיכוייהם להשתקם; ושלישית, השאיפה לשקם קטינים שחיהם בתחילת דרכם לפני שתוחמץ ההזדמנות לכך (ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 9 (8.3.2009)). עם זאת, יש לזכור כי קטינות אינה מהווה מגן או מקנה חסינות מפני ענישה פלילית, ולצד משקל היתר שניתן

לנסיבות האינדיבידואליות ולשיקולי השיקום, יש להקנות משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה (ע"פ 1004/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.8.2006)).

בהמשך, באותו פסק דין, נקבעו השיקולים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לגזור את דינו של קטין:

"... נקבע בפסיקתנו כי גזירת עונשו של קטין מצריכה איזון בין השיקולים הבאים שחלקם קשורים זה בזה: (א) חומרת העבירה ונסיבותיה; (ב) גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה - ככל שהקטין צעיר יותר, כך יטה בית המשפט להעדיף הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים; (ג) הבעת חרטה כנה ונטילת אחריות למעשים מהווה שיקול לקולה; (ד) סיכויי השיקום - בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהליכי השיקום שהקטין עבר עד לשלב גזירת העונש כפי שהוא עולה מעמדתם של הגורמים הטיפוליים והמקצועיים כעולה בתסקיר שירות המבחן; (ה) עברו הפלילי של הקטין - עבר פלילי הוא שיקול לחומרה והיעדרו הוא שיקול לקולה (ע"פ 49/09 הנ"ל, בפסקה 13)."

38. ראה גם ע"פ 5678/14 מדינת ישראל נ' פלוני (26.05.15), שם חזר בית המשפט והזכיר את אותם שיקולים המשמשים את בתי המשפט בבואם לגזור את דינו של קטין.

39. כאמור, גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה הינו אחד השיקולים אותם על בית המשפט לבחון בבואו להגיע לתוצאה הנכונה, בנסיבות הענין. אין דינו של קטין בן 15 שנים ומספר חודשים (גילו של הנאשם כאן), כדינו של נאשם קרוב לגיל הבגרות. ככל שהנאשם צעיר יותר, הנטייה להעדיף הפעלתם של שיקולים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים גבוהה יותר. ראה, לדוגמה, ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני (08.03.09), סעיף 5 שם:

"ככל שהנאשם צעיר יותר, כך תגבר נטייתו של בית המשפט להפעיל בעניינו אמצעים שיקומיים תחת אמצעים עונשיים, וזאת מתוך התפיסה כי ככל שגיל העבריין צעיר יותר כך יש ליתן משקל רב יותר לסיכויי השיקום [ע"פ 4524/04 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], (9.6.2005)]."

40. בעניינו, עת ביצע את העבירות, הנאשם היה בן 15 שנים ומספר חודשים. גם כיום הוא קטין. מכאן, שיקול הגיל מטה את הכף לטובת שיקום הנאשם. כפי שלא אחת נפסק, "...כאשר מדובר בנאשמים שהם קטינים, פעמים רבות אין הכרתם ותודעתם מפותחות ובשלות די הצורך. בנערותו, אין האדם מבחין בהכרח בין טוב לרע על פי אותן אמות מידה המשמשות בני אדם בגירים. גם

כאשר עבר הקטין את גיל האחריות פלילית, הרי שגילו הצעיר עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית וחוסר יכולת להבין לעומקם של דברים את משמעות המעשה הפלילי ותוצאותיו. חוסר בשלות מהווה שיקול לקולא בענישתם של קטינים" (ע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל (04.09.07).

41. לא נעלם מעיניי הכלל לפיו, קטינות אינה בבחינת חסינות מפני ענישה ראויה. הדברים אמורים במיוחד עת מדובר במי שביצע עבירות חמורות. לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות העומדות בבסיס כתב האישום כאן. גם עת מדובר בקטינים, קיים צורך בנקיטת דרכי ענישה הולמות ומרתיעות כנגד מבצעה של עבירה חמורה. עבירות מעין אלו פוגעות פגיעה עמוקה בגופו ובנפשו של הקורבן הקטין ומותירה אותה עם צלקות עמוקות. כפי פסיקתו של בית המשפט העליון, פגיעה מעין זו לא בנקל תימחה על ידי חלוף הזמן ואף תותיר אצל הקורבן פצעים שאין להם מזור. מכאן, הצורך בענישה הולמת אשר תביע את סלידתה של החברה כלפי העומד מאחורי מעשים נפשעים אלה. (ראו לדוגמה ע"פ 7461/05 דדוש נ' מדינת ישראל (3.4.2006).

הדברים מקבלים משנה תוקף, נוכח ההשלכות השליליות של מעשי העבירה על קורבן העבירה בשים לב למנהגי והרגלי החברה והסביבה בה היא חיה. אין ספק, כי הנאשם פגע באופן מוחשי ורב בערכים חברתיים רבים שהינם כבודה של המתלוננת, האוטונומיה על גופה, זכותה לפרטיות ושמה הטוב.

חומרת העבירה אינה מסתכמת אך בביצוע מעשה העבירה בלבד. אלא, גם בפרסום שלידה. הנאשם לא רק שביצע את האקט המיני כמיוחס לו, הוא גם ערך צילום ותייעוד של אותו אקט במכשיר הפלאפון הנייד שלו ואף הגדיל לעשות עת שיתף אחר בצילום שערך. החשיפה של התמונות אך מגבירה את חומרת העבירה שכן, הנאשם ניצל לרעה את האמון שרחשה לו המתלוננת ופגע בפרטיותה על ידי הצגת הסרטון לאחר, דבר שהביא לחשיפת המעשים וגרימת נזק רב למתלוננת.

42. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של נאשם עליו לעשות איזון עדין בין שיקולי הענישה השונים. חומרת העבירות מהווה שיקול נכבד. אולם, בהינתן גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, שיקול השיקום מקבל מימד והיקף רחב יותר. משלל התסקירים אשר הונחו על שולחננו, ניתן ללמוד, כי הנאשם עבר תהליך טיפולי ארוך וממושך, שולב בקבוצה טיפולית ואף קיבל טיפול פרטני, הוריו שיתפו פעולה עם שרות המבחן, תמכו בבנם הנאשם, סייעו לו, שיתפו פעולה ונרתמו לאותו הליך. אמנם, הליך זה ידע עליות וירידות, ובתקופה מסוימת, הייתה אף רגרסיה מצד הנאשם כפי שתואר לעיל, זאת לאחר תקופה של למעלה משנה בה היה מצוי במתווה טיפולי. רגרסיה זו נבלמה סמוך לאחר שהתחילה, כך שלאחריה, השתלב הנאשם מחדש במסגרת הטיפולית, הפנים את הטעות שעשה ונרתם (יחד עם הוריו ובעזרתם) להליך השיקומי מחדש.

כאמור, הרגרסיה בתפקודו של הנאשם לאחר תקופה של למעלה משנה בה היה נתון במסגרת של הליך הטיפול, באה ככל הנראה על רקע דחייה חברתית קשה, כך שהנאשם הרגיש בודד, חסר כוחות,

דחוי ועל כן, התחבר לקבוצת שייכות שלילית כדי להרגיש חזק ומקובל, קבוצה זו השפיעה לרעה על תפקודו בהליך הטיפולי והלימודי.

אכן, התנהגות מעין זו עוררה ואף הבליטה קיומן של חשדות באשר לאמינות הנאשם וליכולתו באשר להירתמות והתמדה בהליך הטיפולי. כן, נוצר הרושם, כי כל אימת שהחרב של ההליך הפלילי מרחפת מעל ראשו, הוא כן עושה מאמץ לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. יחד עם זאת, המעורבות של שירות המבחן, יחד עם התמיכה של הוריו והמוטיבציה החיובית אצל הנאשם, אלה סייעו בידיו לחזור מיד אל דרך המלך ואף ביתר שאת. מכאן, דומני, כי יהא זה נכון וצודק להביט על המתווה הטיפולי הכולל אותו עבר הנאשם במבט מעוף הציפור ולא להתמקד דווקא בשלב ו/או בנקודה אחת על ציר הטיפול הארוך אותו עבר. מבט שכזה, מנווט לקראת מסקנה, כי ענין לנו בנאשם קטין, אשר עבר כברת דרך טיפולית ואף היה חשוף, כפי הנטען, למעשה אלימות אשר הביאו לחשיפת הפרשיה מושא ההליך כאן. לא זו אף זו, ניכר, כי הנאשם/הקטין זוכה לליווי ותמיכה של שני הוריו, דבר שמגביר את סיכויי ההצלחה של ההליך הטיפולי. כן, מקום בו הנאשם מבקש להמשיך בהליך הטיפולי שהחל לתת את אותותיו, על רקע צרכיו של הנאשם, יהא זה נכון וראוי לטעמי לאמץ את המלצות שרות המבחן. שילוב בהליך שכזה יביא לתועלת הן לנאשם עצמו והן לחברה כולה.

כאן המקום לציין, כי, בדיון מיום 21.06.17 הופיעה בפנינו קצינת המבחן. היא ציינה, כי בנסיבות האופפות את הנאשם כאן, היא מצאה לנכון להמשיך ולעקוב אחר תפקודו של הנאשם שהמשיך לשתף פעולה. היא הדגישה, כי מדובר בקטין שהוא בר טיפול, מגלה שליטה עצמית, ומעידתו הינה חד פעמית. לגישת קצינת המבחן, היא מאמינה בכוחותיו של הנאשם ובשיתוף הפעולה המלא מצדו מאז מעצרו ועד היום. היא ביקשה עוד לחדד נקודה לזכות הוריו של הנאשם, בצינה כי - ההורים מודעים לטעויות שלהם, התגייסו לצרכי ההליך הטיפולי והשתתפו בקבוצה טיפולית, דבר שהינו נדיר במגזר אליו משתייכים ההורים, כך, כפי דברי קצינת המבחן.

43. סופו של דבר, הנאשם הביע חרטה הנשמעת כנה ואמיתית, הודה בכל אשר יוחס לו, גילה אמפטיה כלפי קורבן העבירה, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול תקופה של למעלה משנתיים, קיבל את תמיכת הוריו וסיועם, הבין את חומרת מעשיו והבטיח, כי מעשים דומים לא ישנו בעתיד. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו מעורבותו הראשונה בפלילים אשר בעקבותיה אף ישב במעצר מאחורי סורג ובריח תקופה מסוימת, כמפורט לעיל, ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא במנותק מסביבתו הטבעית. תקופה ארוכה לאחר מכן שהה בתנאים מגבילים, תחילה בבית קרובי משפחה ורק בחלוף למעלה משנה חזר לבית הוריו ולסביבתו הטבעית. כל ההליך הזה היווה בעבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. אמנם, בהתחלה בלטו קשיים באשר למידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם שרות המבחן. אולם, בהמשך, הוא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול. בהמשך, הנסיגה בתפקודו הייתה אך לפרק זמן קצר וחידדה את הצורך הטיפולי של הנאשם ואת חשיבות קיומם של משענת ומתווה טיפולי שבכוחם להוליך את הנאשם/הקטין אל עבר חוף מבטחים.

לא אחטא למטרה אם אציין, כי לאורך הקשר של הנאשם עם שירות המבחן, הוא הגיע לפגישות בהופעה חיצונית נאה ומסודרת, הגיע לכל המפגשים בזמן, ובלט כקטין מכבד ומקשיב. לאחר שנוצר אמון בקשר עם שירות המבחן, שיתף הנאשם וכך גם אימו, במשבר החברתי הקשה שעברה המשפחה לאחר הסתבכותו של הנאשם וההתמודדות הקשה שהמשפחה חוותה. הנאשם ואימו שיתפו גם בדחיה החברתית ממנה סבלו אשר הותירה אותם בודדים בסביבה החברתית/תרבותית בה הם חיים.

44. עינינו הרואות, משך למעלה משנתיים השתתף הנאשם בהליך הטיפולי במסגרתו אף השתלבו הוריו אשר תמכו בבנם לאורך כל ההליך. בהינתן גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות וההליך השיקומי הארוך אותו עבר, אשר סייע בידו לגלות אמפטיה כנה כלפי הקורבן, להביע חרטה, להבין את המניעים להתנהגותו הפוגעת, לצד מוטיבציה גבוהה להשתקם, הישגים חיוביים במסגרת הלימודים ותכניותיו לעתיד ורצונו להמשיך את לימודיו האקדמיים, דומני, כי כל אלה מטים את הכף לטובת אימוץ המלצות שרות המבחן והעדפת השיקול השיקומי על פני שיקולים אחרים.

45. כאן המקום לציין, כי מתסקיר נפגעת העבירה לא ניתן לדלות הרבה פרטים באשר למצבה של קורבן העבירה בשל הימנעות מחשיפת פרטים בנוגע למתלוננת, וחוסר שיתוף פעולה מלא. אולם, ניכר כי פגיעה מעין זו מותירה צלקות נפשיות, חברתיות, קהילתיות שלא ניתן למחקן ולהעלימן. במקרים כגון דא, הפגיעה בקורבן העבירה הינה תוצאה קוהרנטית למעשים המיוחסים. הדברים אמורים במיוחד נוכח המוסכמות החברתיות וההתנהלות החברתית המאפיינות את הסביבה הטבעית בה חייתה קורבן העבירה. עבירות מעין אלו קשות לחשיפה והרבה נפגעים אף מעדיפים שלא לחשוף את פרטי הפרשיה ו/או את מידת הנזק שנגרם, וזאת על רקע הסטיגמה החברתית, הנידוי והשמועות שמלוות ומקיפות התרחשות מעין זו. גם בעניין דנן, החשיפה של הפרשיה באה לאחר התפתחות מסוימת כפי המוסבר לעיל. נפגעת עבירה מן הסוג המיוחס כאן והוריה חיים תחת מטריה שלעיתים מאלצת אותם שלא להבליט את הכאב, העצב והנזק שנגרם להם; במיוחד בחברה ובסביבה שמקיפה את המתלוננת כאן.

46. ייאמר כבר עתה, כי חומרת העבירות והפגיעה בקורבן העבירה, על רקע גילה הרך עמדו כנר לרגלינו. יחד עם זאת, מדובר במעשה עבירה (חמור ככל שיהיה) שלא נעשה תוך שימוש בכוח או בכפייה. שוב, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, סבורני, כי, במקרה זה, על רקע נסיבותיו של הנאשם, גילו, סיכויי שיקומו, כבדת הדרך הטיפולית אותה עבר, צרכיו הטיפוליים, התמיכה המשפחתית לה זוכה שמגבירה את סיכויי הצלחת ההליך הטיפולי ועמדת שרות המבחן, יהא זה נכון וצודק לאמץ את ההמלצה של גורמי הטיפול.

47. אך לאחרונה, ביום 25.06.17, ניתן פסק דין בע"פ 8717/16 פלוני נ' **מדינת ישראל**; במסגרתו, קיבל בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי לנוער לפיו - הורשע המערער (ע"פ הודאתו) בביצוע מעשים מגונים והטרדות מיניות באחותו הקטינה, ונגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, ביטל את הרשעתו של

המערער והורה על דרכי טיפול חלופיות.

בית המשפט העליון היה ער לחומרת העבירות. אולם, לצד זאת, קבע, כי יש ליתן משקל רב יותר לפוטנציאל השיקומי של המערער ולמסלול החיובי שעבר עד כה. בית המשפט הוסיף וציין: "... **בהינתן כל אלו, לצד החרטה הכנה שהביע על מעשיו, הפנמת הפסול שבהתנהגותו, והירתמות משפחתו להליך השיקומי - דומה כי ניצב בפנינו בחור צעיר שהרושם הוא כי הוא חוזר למוטב...**" (שם סעיף 24 לפסק הדין).

בהמשך, בסעיף 25 לאותו פסק דין, נקבע כי, "**.. איננו סבורים כי קיימים בעניינו של המערער "טעמים כבדי משקל" המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן, אשר סבר כי קיים אופק שיקומי בעניינו של המערער ומשכך יש להורות על דרכי טיפול חלופיות ולהימנע מהרשעה**".

דברים אלה, כוחם יפה גם לענייננו; בהינתן כל המובא לעיל, גם בענייננו לא הוצגו טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן.

48. פסקי דין שצורפו מטעם ב"כ הנאשם מצדדים אף הם במסקנה המבכרת את אימוץ המלצת שרות המבחן על פני הרשעת הנאשם בדין.

לדוגמה, בתיק תפ"ח 64179-09-14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (מיום 1.11.15) (מחוזי; חיפה) החליט בית המשפט שלא להרשיע את הנאשם ולבכר את שיקולי השיקום על פני שיקולים אחרים. זאת על אף מעשיו החמורים של הנאשם (נער בן 16) שביצע מעשה סדום בקטין בן 5.

החלטתו זו של בית המשפט המחוזי, אושרה על ידי בית המשפט העליון שכן, המדינה הגישה ערעור לבית המשפט העליון והלה, בפסק דינו מיום 06.06.16 (ע"פ 8690/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**), הותיר את ההחלטה בשאלת אי הרשעה על כנה; זאת בשים לב לנסיבות הייחודיות של המקרה, תוך שימת דגש לחשיבות ההליך השיקומי, ולנוכח העובדה שהמשיב והמתלונן משתייכים למסגרת של קהילה שמרנית סגורה. משכך, הוחלט שאין להתערב בהחלטת ביהמ"ש המחוזי שבחר להימנע מהרשעת המשיב.

פסק הדין אליו הפנתה המאשימה, ע"פ 9813/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.06.17); דן בעניינים של קטינים בעבירות אחרות שעניינן שוד בחבורה. פסק דין זה מתייחס לחשיבות המוגברת שיש לייחס לאלמנט השיקום. כן, יש ליתן משנה תוקף להמלצת שירות המבחן, כך שאל לו לבית המשפט לסטות מאותה המלצה כאשר יש בנמצא אופק שיקומי, אלא מטעמים כבדי משקל (סעיף 5 לפסק הדין). באותו עניין, על אף חומרת העבירה הוחלט, כי היה מקום להעדיף את הפן השיקומי וכך הוחלט בדעת רוב.

המאשימה אמנם ביקשה לאבחן פסק דין מענייננו, אולם טעמיה אינם מקובלים עלי ואינני סבור כי קיימים

במקרה שלפנינו טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה מההמלצה של שירות המבחן.

49. סיכומו של דבר, לאור המובא לעיל, סבור אני כי בנסיבות העניין מוצדק יהא שלא להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו, זאת לנוכח ההליך השיקומי אותו עבר. אשר על כן, אציע לחברותיי לאמץ את המלצת שירות המבחן לנוער ולנקוט כנגד הנאשם בדרכי טיפול בהתאם לסעיף 26 לחוק הנוער, כדלקמן;

א. צו מבחן לתקופה של **שנה וחצי** (במקום חצי שנה כהמלצת התסקיר) במסגרתו ימשיך הנאשם להשתתף בקבוצה לנערים שביצעו עבירות מין במסגרת שירות המבחן לנוער ו/או בכל מסגרת טיפולית כפי דרישת גורמי הטיפול.

הוסברה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי המבחן והוא הוזרר כי אם יפר את התנאים, עלול דינו להיגזר מחדש.

ב. חתימה על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות מין במשך 3 שנים.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 15,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 15.10.17. המאשימה תמציא לתיק בית המשפט פרטי חשבון נאמנות של הורי המתלוננת אליו ניתן להעביר את סכום הפיצוי.

ד. הנאשם יבצע 150 שעות (במקום 100 כהמלצת שירות המבחן) התנדבות למען הקהילה.

סאב דבור, שופט

סגנית הנשיא, השופטת אסתר הלמן - אב"ד

מסכימה.

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא
[אב"ד]

השופטת יפעת שטרית;

מסכימה.

יפעת שיטרית, שופטת

הוחלט אפוא, פה אחד, כמפורט בפסק דינו של השופט סאב דבור.

העתק יומצא לשירות המבחן לנוער.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת	יפעת שיטרית, שופטת	סאב דבור, שופט
ס. נשיא		
[אב"ד]		